

5) ผลการดำเนินการ และปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2

คณะกรรมการด้านการกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล ได้กำหนดกรอบการติดตาม และประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 เพื่อให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทาง/มาตรการรายแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ โดยกรอบเวลาในการติดตามความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการดำเนินการทุก 6 เดือน หรือปีละ 2 ครั้ง คือ ตุลาคม - มีนาคม และเมษายน - กันยายน และให้จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะครึ่งแผนและสิ้นสุดแผน

ผลการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผน ใช้วิธีการประเมินความสำเร็จตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัดของปี พ.ศ. 2566 - 2568 ภายใต้แนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทฯ ในลักษณะข้อมูลผลผลิต (output) โดยตัวชี้วัดตามแผนแม่บทฯ มีทั้งหมด จำนวน 18 ตัวชี้วัดพบว่า มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามค่าเป้าหมาย ณ ระยะครึ่งแผน (ณ วันที่ 30 กันยายน 2568) จำนวน 15 ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) และไม่เป็นไปตามค่าเป้าหมายจำนวน 3 ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) โดยมีรายละเอียดผลการดำเนินงานแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผน

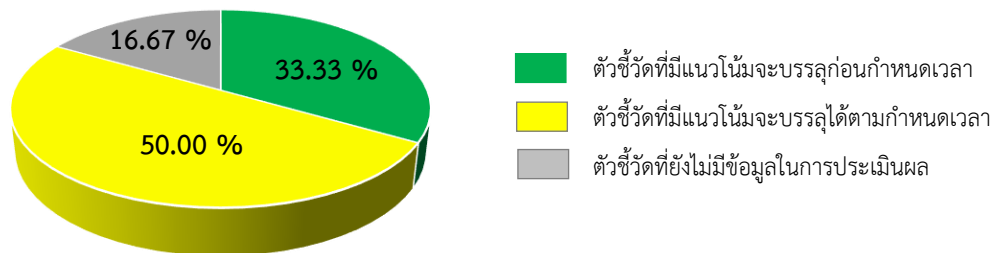
แนวทางการพัฒนา	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปี พ.ศ. 2566 - 2568	
	เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย	ไม่เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย
ด้านที่ 1 : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (จำนวน 3 ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด 1.1 การจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย มีความสำเร็จร้อยละ 97.32	✓	
ตัวชี้วัด 1.2 พื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่และจัดทำเป็น บัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน ร้อยละ 60.32 ของพื้นที่เป้าหมาย	✓	
ตัวชี้วัด 1.3 นโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ จำนวน ๒ ชนิด		✗
ด้านที่ 2 : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ (จำนวน 6 ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด 2.1 กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวน และปรับปรุงให้เหมาะสม มีความสำเร็จร้อยละ 100	✓	
ตัวชี้วัด 2.2 การปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ ให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส มีความสำเร็จร้อยละ 33.33 (4 เรื่องสะสม)	✓	
ตัวชี้วัด 2.3 กลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมือง - 2 ฐานข้อมูล (ฐานข้อมูลเครือข่ายและข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่) - 1 ช่องทาง (Line Official) และ Infographi จำนวน 2 ชิ้นงาน	✓	

ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2
ระยะครึ่งแผน (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปี พ.ศ. 2566 - 2568	
	เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย	ไม่เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย
ด้านที่ 2 : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ (จำนวน 6 ตัวชี้วัด) (ต่อ)		
ตัวชี้วัด 2.4 การจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน มีความสำเร็จร้อยละ 87.54	✓	
ตัวชี้วัด 2.5 สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสังคมและสุขภาพของประชาชน ร้อยละ 96.61 (เฉลี่ย 3 ปี)	✓	
ตัวชี้วัด 2.6 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุน เพื่อระดมทุนสำหรับโครงการเหมืองแร่และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่ เหมืองแร่ในรูปแบบต่าง ๆ จำนวน 1 แนวทาง และ 1 ตัวอย่าง	✓	
ด้านที่ 3 : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ (จำนวน ๖ ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด 3.1 ขยะ (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 30.98	✓	
ตัวชี้วัด 3.2 แนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ จำนวน 6 แนวทาง	✓	
ตัวชี้วัด 3.3 ผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการสร้างมูลค่า เพิ่มของแร่หรือวัสดุทดแทนแร่ จำนวน 5 ผลงาน	✓	
ตัวชี้วัด 3.4 มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง จำนวน 2 ตัวอย่าง	✓	
ตัวชี้วัด 3.5 พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง จำนวน 3 พื้นที่	✓	
ตัวชี้วัด 3.6 การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการ ทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มีความสำเร็จร้อยละ 80	✓	
ด้านที่ 4 : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน (จำนวน 3 ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด 4.1 ภาคประชาสังคมมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ ของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 120.40	✓	
ตัวชี้วัด 4.2 ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10		✗
ตัวชี้วัด 4.3 การสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ มีความสำเร็จระดับ 2		✗
รวม	15	3

การประเมินแนวโน้มความสำเร็จของตัวชี้วัด

	ผลการดำเนินงานระดับที่ 1 ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา (ความก้าวหน้า > ร้อยละ 75) จำนวน 6 ตัวชี้วัด
	ผลการดำเนินงานระดับที่ 2 ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา (ความก้าวหน้า ร้อยละ 50 - 75) จำนวน 9 ตัวชี้วัด
	ผลการดำเนินงานระดับที่ 3 ตัวชี้วัดที่มีควรให้ความสำคัญ (ความก้าวหน้า ร้อยละ 25 - 49) ไม่มี
	ผลการดำเนินงานระดับที่ 4 ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล (ความก้าวหน้า < ร้อยละ 25) จำนวน 3 ตัวชี้วัด

โดยมีรายละเอียดผลการดำเนินงานรายแนวทางพัฒนา ดังนี้

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย ตัวชี้วัดปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำนวน 2 ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ 66.67)

ผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ 1 ในภาพรวม พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ของการมีบัญชีทรัพยากรแร่และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการแร่ และเกิดการผลักดันการลงทุนเพื่อสำรวจทรัพยากรแร่เป้าหมายที่สำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยุคใหม่ และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ มีการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย และมีบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน ครอบคลุมพื้นที่มากกว่าร้อยละ 60 ของพื้นที่เป้าหมาย แต่ในส่วนของนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรม ยังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดได้ ซึ่งหน่วยงานขับเคลื่อนมีแผนเร่งรัดจัดทำแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้แร่เศรษฐกิจที่สำคัญมีกรอบนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการแร่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศให้แล้วเสร็จก่อนแผนแม่บทฯ สิ้นสุดลง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 6 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย ตัวชี้วัดปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำนวน 6 ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ 100)

ผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ 2 ในภาพรวม พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ของการทบทวน ปรับปรุงและพัฒนากลไกการอนุมัติที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน 6 ตัวชี้วัด คือ มีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส มีฐานข้อมูลจำนวนเครือข่ายภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบ และฐานข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชน มีช่องทางในการรายงานผลการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชนผ่านทาง Line Official และมีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ Infographic เพื่อเผยแพร่ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชน มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายดำเนินกิจการให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมผ่านโครงการ CSR - DPIM และ Green mining และมีแนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีวิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และมีตัวอย่างสถานประกอบการที่นำวิถีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ไปปฏิบัติ แต่ทั้งนี้ยังไม่บรรลุเป้าประสงค์บางส่วน เช่น การศึกษา การพัฒนา และทดลองใช้วิธีการประมวลสัมมนาซึ่งอยู่ระหว่างการจัดประชุมสัมมนาเพื่อเปิดโครงการ และเผยแพร่การศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเรื่องการทบทวนการปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่แก่ท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของเหมืองโดยตรงให้มากขึ้น เนื่องจากการจัดสรรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 6 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายตัวชี้วัดปี พ.ศ. 2566 - 2568 จำนวน 6 ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ 100)

ผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ 3 ในภาพรวม พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ทุกด้านของแนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ตลอดจนมีการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้สถานประกอบการดำเนินกิจการที่มีมาตรฐานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งทำให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน นอกจากนี้ มีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน 6 ตัวชี้วัด

คือ มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถนำทางแร่ดินขาวกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมได้ ร้อยละ 30.98 มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่และการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ รวมจำนวน 6 แนวทาง มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน 5 ผลงานวิจัย มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน 2 เรื่อง มีการฟื้นฟูและปรับสภาพพื้นที่การประกอบการเหมืองแร่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้ จำนวน 3 พื้นที่ มีหลักเกณฑ์และคู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และจัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์เผยแพร่องค์ความรู้ และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE การดำเนินการทั้งหมดนี้จะช่วยให้ประเทศสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแร่อย่างยั่งยืน เกิดการพัฒนาศักยภาพตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมแร่ เกิดนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ในประเทศ ซึ่งหมายรวมถึงการเปลี่ยนของเสียให้เป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า เพิ่มศักยภาพด้านการแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (recycle) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรแร่ให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุด

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 4 : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 4 กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 3 ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ 33.33)

ผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ 3 ในภาพรวม พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์เพียงด้านเดียวในการเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนทั่วไปและชุมชนในระดับท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ที่สูงขึ้น และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน 1 ตัวชี้วัดคือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคมมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ โดยจัดประชุมเพื่อให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย และมีการประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร และการสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชน ท้องถิ่น และชุมชน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งสื่อออฟไลน์และสื่อออนไลน์ แต่ในส่วนของประเด็นการเข้ามามีส่วนร่วมที่มุ่งให้เกิดการส่งเสริมให้ประชาชนระดับพื้นที่มีส่วนร่วมรับรู้ในกระบวนการบริหารจัดการแร่ในขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดหรือตามแนวทางมาตรการที่หน่วยงานกำหนดยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักต่อภาคประชาสังคม (ประชาชนโดยทั่วไป) และชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ รวมทั้งมีความยินดีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการขับเคลื่อนกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการแร่ของภาครัฐ และเปิดโอกาสให้มีการนำทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศต่อไป

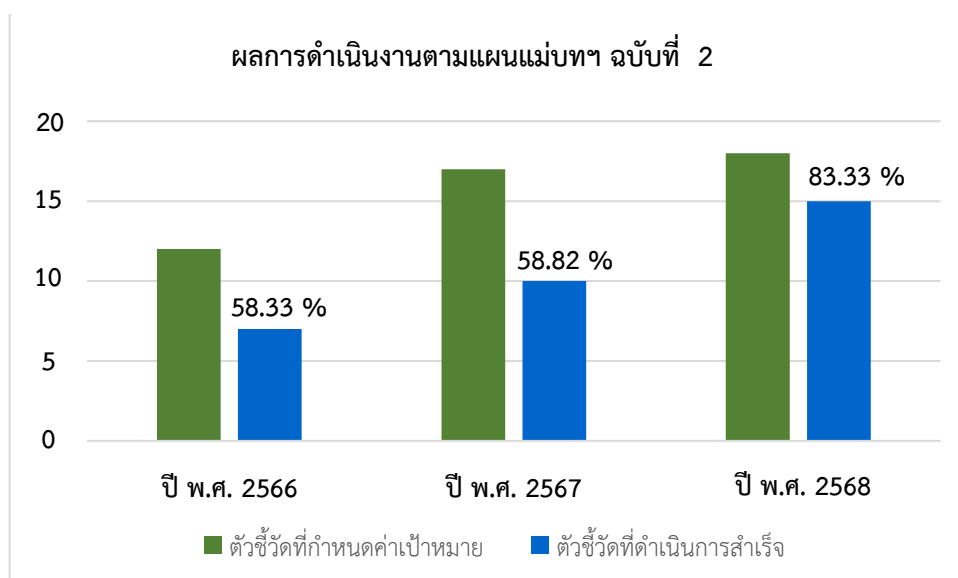
■ สรุปผลการดำเนินการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2

ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผน พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2566 - 2568 (ภายหลังการประกาศใช้ 3 ปี) มีผลการดำเนินงานตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนด จำนวน 15 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 83.33 ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนด จำนวน 3 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยจัดกลุ่มตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา มีจำนวน 6 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา จำนวน 9 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล จำนวน 3 ตัวชี้วัด ซึ่งตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดเป็นตัวชี้วัดที่อยู่ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ 1 ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาที่ 4 การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน 2 ตัวชี้วัด

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 แยกเป็นรายปี พบว่า มีผลการดำเนินงานตัวชี้วัดในปี พ.ศ. 2566 มีความสำเร็จร้อยละ 58.33 ในปี พ.ศ. 2567 มีความสำเร็จร้อยละ 58.82 และในปี พ.ศ. 2568 มีความสำเร็จร้อยละ 83.33 จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่มีความก้าวหน้ามากขึ้นและมีแนวโน้มการบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดของแผนแม่บทฯ มากขึ้น (รูปที่ 1) ซึ่งเป็นผลมาจากหน่วยงานขับเคลื่อนได้มีการเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย

■ การประเมินความสำเร็จของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2

เมื่อประเมินความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ระยะครึ่งแผน พบว่า ความสำเร็จของการดำเนินงานในระดับสูง (มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดตัวชี้วัดที่กำหนดสูงกว่าร้อยละ 80 ถึงร้อยละ 90)

รูปที่ 1 แสดงผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2568 แยกเป็นรายปี

■ ความสำเร็จของเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2

เมื่อพิจารณาความสำเร็จของเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ที่กำหนดไว้ จำนวน 5 ประเด็น พบว่า มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายใน 4 ประเด็น ดังนี้

(1) มีบัญชีทรัพยากรแร่เพื่อเป็นฐานสำหรับการบริหารจัดการ โดยการสำรวจพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมาย ครอบคลุมพื้นที่มากกว่าร้อยละ 60 ของพื้นที่เป้าหมาย และมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่จัดทำเป็นระบบสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายตลอดทั้งห่วงโซ่ต่อไป

(2) มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการปรับปรุงกลไกการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทำเหมือง มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ การจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการจัดการเรื่องร้องเรียนที่เป็นระบบแล้ว แต่ยังไม่มีการทบทวนปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรผลประโยชน์เพื่อให้กับชุมชนและท้องถิ่นที่ตั้งเหมืองแร่ให้เหมาะสมมากขึ้น

(3) มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงจากแร่ และวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรแร่ เช่น เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์ เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช เป็นต้น โดยมุ่งเน้นพัฒนาวัตถุดิบคุณภาพสูงที่มีปริมาณความต้องการใช้ในภาคอุตสาหกรรม สามารถทดแทนการนำเข้า และเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศได้ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีการเพิ่มคุณภาพทางแร่หรือแร่คุณภาพต่ำที่เหลือทิ้งจากกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ เป็นวัตถุดิบหมุนเวียนกลับมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนมีแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่จากทางแร่ดินขาว

(4) มีการสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักต่อภาคประชาสังคม (ประชาชน โดยทั่วไป) ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศเพิ่มมากขึ้น ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งสื่อออฟไลน์และสื่อออนไลน์ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีส่วนร่วมรับรู้และให้ความคิดเห็นตลอดทั้งกระบวนการบริหารจัดการแร่ และผลักดันให้มีการกำหนดแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้ภาคประชาชนและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศมากขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการแร่ของภาครัฐ

เป้าหมายที่ยังไม่มีการดำเนินการ คือ การจัดทำนโยบายหรือแนวทางบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่มีความเฉพาะและเหมาะสมให้มีความสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ ซึ่งหน่วยงานขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวมีแผนเร่งรัดการจัดทำนโยบายหรือแนวทางบริหารจัดการกลุ่มแร่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหลืออยู่ของแผนแม่บทฯ

■ ปัญหา/อุปสรรค

(1) การกำหนดค่านิยมและขอบเขตของพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือปาน้ำซับซึม ตามมาตรา 17 วรรค 4 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ที่ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นที่ยุติ ทำให้

ไม่สามารถกันพื้นที่ดังกล่าวออกไปจากเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองได้ ส่งผลให้มีการ ร้องเรียนกล่าวอ้างว่า อาจจะมีพื้นที่ที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นแหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมถูกกำหนดเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

(2) ภาคประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเพียงพอที่จะตัดสินใจต่อ แนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ทั้งในประเด็นผลกระทบด้านดีและด้านลบที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับหากมีการพัฒนาเหมืองแร่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและเฝ้าระวัง ผลกระทบจากการทำเหมือง

(3) การจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุตัวชี้วัดไม่ได้รับการจัดสรร ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

(4) การรายงานผลความสำเร็จของตัวชี้วัดสามารถดำเนินการได้ในเชิงปริมาณ แต่ยังขาดการประเมินผลในเชิงคุณภาพ การกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละแนวทางการพัฒนาของแผนฯ อาจจะมี เกณฑ์ในการวัดผลสำเร็จที่มีความยากง่ายแตกต่างกันทำให้เกิดความแตกต่างในการวัดผลความสำเร็จ ของตัวชี้วัด

■ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน

(1) ควรเร่งเสนอแก้ไขกฎหมายกรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม ตาม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ให้มีความชัดเจน เป็นที่ยุติ และได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน ซึ่งจะส่งผลให้ลด ความขัดแย้งและการร้องเรียนต่อประเด็นการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

(2) ควรเร่งจัดทำนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมาย หรือรายชนิดแร่ที่สำคัญให้แล้วเสร็จ เพื่อเป็นกรอบนโยบายในการบริหารจัดการแร่ของประเทศให้มีความชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับข้อมูลสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบาย หรือแนวทางการบริหารจัดการแร่ให้มีความสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ ต่อไป ทั้งนี้ ในการจัดทำนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการแร่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน ได้รับทราบและมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

(3) ควรสร้างเครือข่ายงานวิจัยระหว่างหน่วยงานขับเคลื่อนกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน เพื่อให้มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทน ในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

(4) ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการบริหารจัดการแร่ของประเทศ และเร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนและชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมากขึ้น โดยให้ข้อมูลเหตุผลความจำเป็นของ การพัฒนาใช้ประโยชน์แร่เพื่อการพัฒนาประเทศ ผลกระทบด้านดีและด้านลบที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับหากมีการพัฒนาเหมืองแร่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและเฝ้าระวัง ผลกระทบจากการทำเหมือง และควรให้ความสำคัญกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ มีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ และควรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือ ในการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้มีความเข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่มากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความรู้อย่างถูกต้องและเพียงพอที่จะตัดสินใจต่อแนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศได้

ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น จัดทำเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย แผ่นพับ สื่อประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ Youtube และ Facebook เป็นต้น

(5) ควรผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ แก่ท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของเหมืองให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมมากขึ้น

ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผน ดังกล่าว ได้มีการจัดทำเป็นรายงานพร้อมทั้งจัดทำเป็นสื่อเผยแพร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์และ Facebook ของ คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติและกรมทรัพยากรธรณีให้สาธารณชนรับทราบแล้ว

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒

สรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัด

ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2
ระยะครึ่งแผน

แนวทางการพัฒนา ด้านที่ 1

การพัฒนาประสิทธิภาพ
ในการบริหารจัดการแร่

67%

แนวทางการพัฒนา ด้านที่ 2

การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับ
ดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์
จากการใช้ทรัพยากรแร่

100%

แนวทางการพัฒนา ด้านที่ 3

การวิจัยพัฒนานวัตกรรม
หรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม
และการใช้ประโยชน์จากแร่

100%

แนวทางการพัฒนา ด้านที่ 4

การสร้างความรู้ความเข้าใจ
และส่งเสริมการมีส่วนร่วม

33%

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1

การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่

ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานตามค่าเป้าหมาย
จำนวน 2 ตัวชี้วัด มีความสำเร็จ 67%

1

การจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย

ผลการดำเนินงาน : 97.32 %

 รวบรวมฐานข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการแร่ 39 ชุดข้อมูล พร้อมนำเข้าและหรือเชื่อมโยงชุดข้อมูลดังกล่าวได้ 30 ชุดข้อมูล

 ปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันโดยอัตโนมัติหรือตามรอบระยะเวลาที่กำหนด

 มีระบบการสำรองและกู้คืนข้อมูล มีแผนบริหารความเสี่ยงและเฝ้าระวังความเสี่ยงระบบฐานข้อมูล

 มีระบบการจัดการการเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัย ผ่านช่องทาง <https://gis.dmr.go.th/DMR-GIS>

2

พื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่

ผลการดำเนินงาน : 60.32%

 พื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายที่ได้ดำเนินการสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน จำนวน 30.16 ล้านไร่ (สะสม)

 จัดทำ (ร่าง) หลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่ของประเทศไทย (ฉบับปรับปรุง) เพื่อใช้กำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองของแผนแม่บทฯ ฉบับที่ 3 พร้อมดำเนินการกระบวนการมีส่วนร่วมแล้วเสร็จ

 คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ มีมติเห็นชอบแนวทางดำเนินการกรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม ตาม พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2560 เพื่อให้มีความชัดเจน

3

การจัดทำนโยบายหรือแนวทางบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่

อยู่ระหว่างดำเนินการ

คณะอนุกรรมการฯ กำหนดชนิดแร่/กลุ่มแร่ เพื่อจัดทำนโยบาย แนวทางบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ของประเทศ

ผลักดันให้มีการออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์ จากการใช้ทรัพยากรแร่

ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานตามค่าเป้าหมาย
จำนวน 6 ตัวชี้วัด **มีความสำเร็จ 100%**

1

กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวน
และปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

ผลการดำเนินงาน : 100 %

ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดปัญหา
อุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม
จำนวน 20 เรื่อง (สะสม)

2

การปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต
และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ
และโปร่งใส

ผลการดำเนินงาน : 33 %

ดำเนินงานปรับปรุง พัฒนาระบบการดำเนินงาน
ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
จำนวน 4 เรื่อง (สะสม)

3

การพัฒนาและปรับปรุงระบบ
การติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล
และการเฝ้าระวังของการทำเหมือง

ผลการดำเนินงาน : 80 %

ดำเนินการพัฒนา และปรับปรุงระบบการจัดการ
สิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ โดยมี 2 ฐานข้อมูล
ช่องทางการรายงาน 1 ช่องทาง และสื่อเรียนรู้ 2 เรื่อง

5

สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้
มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน

ผลการดำเนินงาน : 96.15 %

มีสถานประกอบการผ่านการประเมิน
ตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว และ CSR-DPIM
รวมจำนวน 150 ราย (สะสม)

4

เรื่องร้องเรียนได้รับการจัดการ
และการติดตามแก้ไขปัญหา

ผลการดำเนินงาน : 87.54%

ดำเนินการกรณีเรื่องร้องเรียนประเด็น
ที่เกี่ยวกับเหมืองแร่จนได้ข้อยุติ
จำนวน 45 เรื่อง (สะสม)

6

มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับ
การใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับ
โครงการเหมืองแร่ และกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน
รอบพื้นที่เหมืองแร่ ในรูปแบบต่าง ๆ

ผลการดำเนินงาน : 50%

มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนหมู่บ้าน
รอบพื้นที่เหมืองแร่ และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับ
โครงการเหมืองแร่

ตัวอย่างสถานประกอบการ จำนวน 1 ราย

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3

การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยี

ด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่

ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย
จำนวน 6 ตัวชี้วัด มีความสำเร็จ 100 %

1

ของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น

ผลการดำเนินงาน : 30.98%

มีการนำของเสียจากกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น ทำให้มีการใช้ประโยชน์แร่อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืน

2

มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่

ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่

ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ผลการดำเนินงาน : 100%

มีแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ จำนวน 6 เรื่อง

3

ผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่หรือวัสดุทดแทนแร่ หรือแร่ทดแทน

ผลการดำเนินงาน : 100%

มีการศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูง จำนวน 5 ผลงาน

4

มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง

ผลการดำเนินงาน : 50%

มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการพัฒนานวัตกรรมการควบคุมดูแล แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากการทำเหมือง จำนวน 2 เรื่อง

5

พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วสามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง

ผลการดำเนินงาน : 60%

มีพื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟูแล้วถูกส่งต่อให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จำนวน 3 พื้นที่

6

การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)

ผลการดำเนินงาน : 80%

มีการจัดทำหลักเกณฑ์และคู่มือพร้อมเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและผู้สนใจจำนวน 200 ราย [สะสม] เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อน CE ของประเทศต่อไป

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 4

การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานตามค่าเป้าหมาย
จำนวน 1 ตัวชี้วัด มีความสำเร็จ 33%

1

ภาคประชาสังคม มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง
เกี่ยวกับการบริหารจัดการแห่งประเทศ

ผลการดำเนินงาน : 120.40%

กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร
จัดการแร่เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางเมื่อประเมินจาก
การตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมการประชุมเสริม
สร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ในการบริหารจัดการแร่ จำนวน 873 คน

2

ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่)
มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหาร
จัดการแร่ของพื้นที่

อยู่ระหว่างดำเนินการ

โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและ
การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่

3

ระดับความสำเร็จของการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ
เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่

อยู่ระหว่างดำเนินการ

โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและ
การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่

กองทรัพยากรแร่ ส่วนเลขานุการคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ
75/10 ถ.พระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม. 10400 โทร. 0-2621-9783